

La por al sindicat

Un dels mots que té bon xic esperada l'opinió de Catalunya és el mot «sindicat». Les «Reflexions sobre la violència» de Sorel—doctrinalment—i la tristíssima campanya de Barcelona en els anys anteriors al 1923, amb el predominí de ço que tragicament s'anomenà «acció directa»—practicament—han portat aquesta visió d'horror que per a molts esperits senzills representa el mot «sindicat». Va arribar tan amunt la desagradosa impressió de la paraula repetida, que fins i tot algun escriptor de qüestions socials curava d'amagar la paraula «sindicat» i procurava substituir-la per les d'associació professional, i altres de semblants.

Avui, però, cal anar desfent aquella llegenda de sang i separant el mot sindicat de tota llei de violència i de tota mena de procediment, al marge de la llei. Sortosament, les lleis dels Estats moderns s'encarriren per camins tan amples en matèries socials, que no hi ha raó de cap mena per a que tota aspiració d'aquest ordre—per ampla i fonda que sigui—no s'hagi d'endegar per les vies de la legalitat real o ideal, actual o possible.

I en aquest punt entra perfectament el sindicat. El mot sindicat no ha de venir a afegir més que una sola característica, una última diferència, al mot associació; i aquesta característica la trobarem de manera clara i indubtable en el *professionalisme*. El sindicat és l'associació corrent i ordinària amb la característica professional: heu's aquí tot. I cal que tots—fins els esperits més senzills i porucs—ens fem a aquesta concepció del sindicat i cal que allunyem de nosaltres la mala ombra que un dia pogué projectar aquest mot damunt la nostra societat de Catalunya.

No fa molt temps que, discutint a la Cambra dels Diputats de França la llei sobre obligatorietat de la conciliació en tot conflicte del treball, deia Mr. Loucheur, llavors Ministre del Treball: «Els fets demostren com precisament la presència dels sindicats en els intents de conciliació fa esdevenir inútil la vaga i la evita». I afegia: Es trist i és de doldre que en l'any 1929 encara s'hagi de discutir un extrem com aquest i lluitar contra posicions que no poden ésser interpretades d'altra manera que com una desconfiança gran en els sindicats. S'ha de tenir confiança en els sindicats. Quan més gran confiança els atorguem i quantes més atribucions s'els senyalin, tant més gran serà llur responsabilitat i tant més raonables seran.»

Si, cal tenir confiança en els sindicats, sobretot a mida que la cultura dels obrers vagi en augment. Sense que això vulgui dir que l'Estat resti al marge dels mateixos. Al contrari, si en aquest país es pogueren donar certes actuacions, de trist record per a tots, fou degut precisament a la manca de garanties dels sindicats i a la possibilitat del ter i desfer d'aquests, no segons la llei, sinó segons el caprici de quatre elements dirigents. Anem ben clarament a la regulació legal de la vida sindical (per la regulació de la qual resulta absolutament deficient la llei vigent d'associacions, filla d'una època en que els sindicats no eren cosa viva), senyalant ben clarament les responsabilitats, i veurem com el sindicat naturalment és dignificat i s'exalta, sortint d'aquesta vida negativa que avui porta i encaixant perfectament en el marc de les institucions de l'Estat modern.

Es ja un axioma en política que la tasca de govern ennobleix tota acció des del moment en que la carrega de responsabilitats. Doncs bé: apliquem el mateix principi en matèries socials procurant donar intervenció amb garanties en la vida als sindicats, intervenció directa, afirmativa, i veurem com per la llei de naturalesa el sindicat es converteix en quelcom seriós i troba la consciència dels seus deures davant les noves estructures de la societat. Si mantenim, pel contrari, el sindicat dins la seva actual posició negativa i dins la seva orientació entrebancadora no esperem pas dies millors que els que passarem.

Es urgent, doncs, una regulació de l'associació sindical procurant que la característica professional en sigui l'inspiradora, la base, el tot. I quan el sindicat o associació professional tingui les intervencions degudes en la vida social del treball, la consciència de les seves responsabilitats el portarà per camins de serietat, de col·laboració amb les altres forces de la societat.

Que això es difícil, qui ho dubta? Però ningú no podrà negar que la dificultat del problema no sigui tan gran almenys com la necessitat de la seva solució.

Josep M. Gich

(Prohibida la reproducció)

Aquest número ha passat per la censura governativa

Aproximem-nos però no perdem el rezel

La nostra història, en moments històrics com el que estem travessant, és un mirall fidelíssim on hi podem veure reflexades impecablement, les nostres característiques més essencials de possible vexat i de poble escarnit amb tots els coneixements. Malgrat posseir aquesta incomparable riquesa d'antecedents ens la mirem poc. Quantes i quantes passes no s'haurien reculat si haguéssim tingut la precaució d'estudiar-la i adaptar-la al moment? Passes que ens han traït la majoria de les voltes i han servit perquè l'ambició s'abraonés despietadament sobre l'humil ovella sacrificada a les falses suggerències.

Aquest rezel i aquesta escomesa a l'excessiva bona fe ens la fan tenir innumbrables esdeveniments funestos

que els que tenim un mínim de dignitats racial no podem oblidar. La ment sempre atreta per la suspicàcia, per tot veu la lliçó del patriota Lusità Viriat quina sang es barrejà irònicament amb els presents dels assassins. Mirant el nostre passat ens frapa amb la seva punyent seqüela aquell fatídic casament de Isabel de Castella amb Ferran, príncep d'Aragó, quan la corona castellana trontollava a l'impuls d'una infinitat de odioses incapacitats que excitaven la noblesa i que desvirtuà l'oportuna injecció de sang catalana que tantes (?) atencions i privilegis meresqué poc temps després. Fou un cop mortal per els catalans fins aleshores preocupats més de l'expansió que de les lluites internes i familiaritzats als procediments més liberals de l'època encarnats en el famós i immortal Codi dels Usatges. Recordem la violació dels Furs d'Aragó pel general de, Felip II, Vargues, i les promeses que feu el seu fill Felip III

per rehabilitar-los i mantenir-los en un viatge que realitzà (any 1599) a Barcelona i Saragossa d'on sortí carregat de diners i bones rebudes i oblidat de promeses com ho proven les poques ganes de tornar-hi quan tan sol·licitat era (1607) per a presidir les Cortes. Ens fa parlar, també, la prou coneguda figura del tristement cèlebre ministre de Felip IV, Comte Duc d'Olivares i la seva edificant i memorable conducta envers Catalunya i les causes que d'ella en dimanen—Juny 1640—per despreciar les profitoses ensenyances que ens ha llegat la història. I després Felip V!! Guerres inabacables i recors no oblidats. Abolició dels Furs i com s'expressen els caràcters dels llibres, que s'en diuen històries, que donen els alumnes a les escoles: «Desde aquel día empieza a alumbrar sobre la monarquía, casi anegada, el iris brillante de la serenidad. Los ejércitos vencedores penetran en Cataluña; por todas partes se les entregan las plazas... etc.» Catalunya havia acabat les forces i estava rendida.

La vinguda dels intel·lectuals castellans ha ressucitat optimistes esperances. Són els ambaixadors del poble castellà que han vingut a portar alenades de comprensió. Potser és la primera vegada que els dos pobles s'han vist fidelment de cara a cara. Això és un avenç formidable i una nova aurora... que pot néixer en un dia gens llunyà.

La història gloriosa de l'època sembla que començarà a escriure's no gaire lluny a la data de la desaparició de la «mpestat dictatorial». El poble d'allà que pensa, coneix la nostra personalitat i té desitjos de respectar-la, farà el mateix i s'en convençarà a la dinastia regnant?, això és cosa que el temps amaga cautelosament amb la felicitat o la desmembrança. I ara una pregunta franca a Carles Capdevila, *Cal Oblidar?*... (1).

Josep M. Boixareu i Ginesta

(1) Article publicat en *La Publicitat* del 4-4-30.

Amics del Teatre

El proper divendres, a dos quarts de deu en punt de la nit, tindrà lloc en el Clavé Palace la cinquena sessió del curs actual a càrrec de la companyia Sepúlveda-Mora, la qual posarà en escena la comèdia en tres actes de Josep Fernández del Villar *Alfonso XII*, 13.

Biblioteca Popular

de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Mataró

Estatística del mes de març de 1930

Número de llegidors:	
Homes . . .	186
Dones . . .	37
Nois . . .	
Total . . .	223
Obres llegides:	
Generals	9
Filosofia	16
Religió	3
Ciències socials	15
Filologia	2
Ciències pures	4
Ciències aplicades	31
Belles Arts	25
Literatura	75
Història Geografia	42
Total	222
Lectors de Revistes	71
Volums catalogats	2.800

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

Aquell cartell de l'Obiols—el recordu?—que va fer-se famós, torna a sortir a la llum del dia. El matrec, que amb la cartera a coll, pregunta: «Ja sou de la Protectora de l'Ensenyança Catalana?», amb un optimisme joiós, sembla que va per aquests camins més triomfant que mai. No voldrem pas entel·lar-li l'alegria, comportant una vida migrada a la Escola llur.

Cal pensar, doncs, que hi ha molts infants que van a Escola, mercès aquesa pesseta que donem cada mes. I cal pensar encara que hi ha milers d'infants que no hi poden anar, perquè la Protectora no té més cabals.

Ja heu vist com el temps ha donat la raó a Maragall, el nostre gran visionari. Tot allò que era lirisme pur, les ventades ho varen escampar. Ha restat solament tot el que tenia força de sang i força d'esperit. Ara ho hem d'anar refent tot, de mica en mica, i per tant és necessari que tots hi ajudem.

Hi ha hagut desercions doloroses, en tot aquest temps de Dictadura; per això insistim: hem de provar que ha estat un hivern inclement, però profitós. Allisteu-vos soci. Amb una pesseta al mes contribuïu a l'obra més fonamentalment espiritual que per amor i per dignitat hem de defensar.

Amb el fi de donar detalls de l'obra realitzada, extraiem de la memòria darrera, el detall que segueix:

Institucions existents abans de l'intervenció de l'Associació Protectora:

Barcelona: Acadèmia Rexach (Mn. Cinto), Acadèmia Verdaguier, Ateneu Democràcia del Dte. VII, Escola del Poble Nou, Escola Sang Nova, Escoles de la Sagrada Família, Escola del Casal Català de la Bordeta, Col·legi de Sant Jordi, Escola de Manuel Ribas, Institut Feminal, Escoles Gratuïtes del Dte. III, Escola Sta. Eulàlia, Escola del Centre Nacionalista Republicà de St. Gervasi, Classes de Català de la Fed. Sindical de Obreres, Cultura Musical Popular i Liceu Dalmau.

A Fora: Patronat de Cultura de Canet de Mar, Ateneu Santjustenc de Sant

Just Desvern, Escoles Dr. Robert de Hospitalet, Escola de Vilanova i Geltrú, Escola Catalana de Terrassa (actualment Escola Parroquial de St. Pere), Escola de Sentmenat, Escola del Centre Democràtic de Borges Blanques, Casal de Nens de Vilafranca, Escoles de l'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera d'Igualada, Escola Parroquial de Roda de Vich, Escola Parroquial de Sta. Maria del Camí, Escola «El Porvenir» de Mora la Nova, Centre de Cultura Popular de Sabadell, Escola Centre Moral de Vila-vert i Ateneu Popular de Gavà.

Modificacions experimentades:
Escoles totalment desaparegudes: Ateneu Democràcia Dte. II, Acadèmia Verdaguier, Escola Parroquial de Roda de Vich, Escola Centre Moral de Vila-vert, Cultura Musical Popular, Escola de Sentmenat i «El Porvenir» de Mora la Nova.

Escoles noves: Casal de Nens de Gràcia (Barcelona), Escola de Nois de Sant Andreu (Barcelona), Escola de Noies de St. Andreu (Barcelona), Institut Tècnic Eulàlia de Sarrià, Escola de Badalona, Acadèmia Miralles de Sabadell, Escola Parroquial de Sant Vicens de Llanerers, Classes de Gramàtica Catalana del Centre de Dependents de Sabadell i Classe de Gramàtica Catalana de l'«Ateneu Enciclopèdic Popular».

Escoles catalanitzades: Centre Moral Instructiu de Gràcia i Centre Moral del Poble Nou.

La antiga i acreditada «Escola Mn. Cinto» es transformà primerament en «Acadèmia Rexach» amb l'objecte de eludir els prejudicis oficials, subsistint així durant dos cursos i darrerament passà a ésser una filial de la Mútua Escolar Blanquerna mitjançant la captació per part de la «Protectora» d'un capital de 17.000 pessetes per a garantir el seu sosteniment. D'aquestes, 5.000 pessetes foren proporcionades per la nostra Associació en forma de subvencions mensuals a la Mútua Escolar Blanquerna i el reste fou fruit d'una subscripció oberta entre els elements addictes a la Protectora.

ELS ESPORTS

Futbol

Del partit Júpiter - Iluro

La ressenya d'ahir Júpiter-Iluro passà lleugerament equivocada, car els gols foren entrats en el segon temps i no durant el primer tal com deia, per bé que ja seria ben comprés potser per lectors mateixos que presenciaren el partit. Per tant, subsanem aquell error involuntari que, no obstant, en res fa modificar els conceptes emesos pel cronista esportiu el qual considera un deure deixar les coses ben sentades.

Iris.—Serra (20), Nogueras (12), Gallentí (8), Bonamusa i Carbonell. Estètic.—Morral (5), Colomer (5), Carretero, Altimira i Sagun. Arbitre: senyor Viayna. Anotador: senyor Montasell.

Esportiva, 40 — Llevant, 13

L'Esportiva ha demostrat una vegada més la qualitat del seu joc i enfront d'un adversari que juga bé, però podria fer-ho encara millor. Al Llevant els falta quelcom de serenitat i més joc d'equip. Esportiva.—Berga (16), Xivillé (20), Llínés (4), Ginesta i Comas.

Basquetbol

Torneig local

Diumenge tingueren lloc els encontres corresponents a la tercera jornada de la segona volta, obtenint-se els següents resultats:

GRUP A
Iris, 40 — Estètic, 10
Com ho palesa el resultat, l'encontre fou un domini complet de l'Iris, que s'adjudicà la victòria no sens trobar resistència en l'Estètic, el qual mitjançant seriosos entrenaments podria jugar quelcom bé.

—Senyoreta, en arribant aquí tots els turistes que acompanyo tenen ganes de donar-me propina.
De Muskete, Viena.

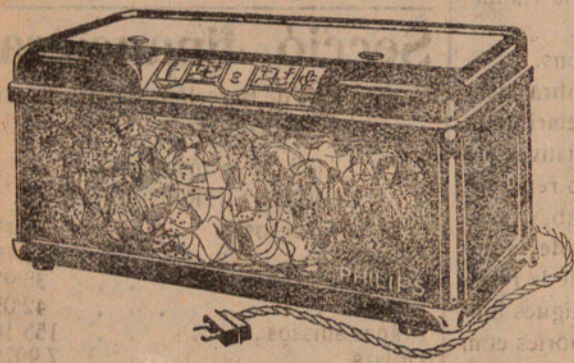

"Radio - Electricidad - Mataró"

CARRER DE BARCELONA, 26
 UNIC DIPOSIT DE PRODUCTES PHILIPS-RADIO

Directes a la corrent

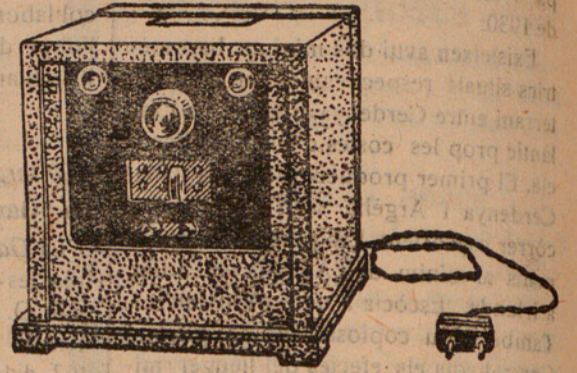

Receptor n.º 2511 Ptes. 1100

COMPTAT I TERMINIS

ACCESSORIS, REPARACIONS I CANVIS

Laboratori Modern :: Preus Reduïts

Receptor n.º 2515 Ptes. 375

AUTO GARATGE MATARÓ
 REIAL, 547

Josep Pujol i Poch

Es necessiten mecànics oficials i mig oficials, coneixedors de les reparacions de cotxes automòbils.

Per 600 ptes.

Es ven moto Anglesa. Marca SUND 2. 3/4 H. P. a tota prova.

Raó: Reial, 582 p.

CARL ZEISS JENA

JOIES-OPTICA-RELLOTGES DE CALITAT

Cristalls PUNKAL ZEISS PREU FIXE

VICENS ESTEVE - Barcelona, 57

ES NECESSITEN

Noies de 12 a 15 anys per embolicar caramels

JAUME FRADERA

Concepció, 34

Mobles Josep Jubany

Riera, 53 - MATARÓ - Barcelona, 9

Dormitoris senzills	des de	295 Pessetes
» amb armari d'una.	» »	400 »
» » de dues llunes	» »	600 »
Menjadors des de	» »	250 »
Despatxos estil Renaixement	» »	475 »

Vendes al comptat i a terminis :: Facilitats en el pagament

ANTIGA CASA PALAU - Més de 50 anys d'existència

LA HERNIA

Curada per 50 pessetes mitjançant el nou vendatge «PERFECT», aquest pràctic aparell sense ressorts, s'enmolla al cos com un guant, còmode i de resultats positius de contenció i curació radical de la hernia (trencadura). No comprar cap altre vendatge ni braguer sense abans veure i assajar aquest meravellós aparell. Assaigs gratuïts.

De 9 a 1 i de 3 a 7. Carrer Ample, n.º 14 (junt a l'església de la Mercè), Barcelona

MOBLES CLARIANA

Exposició i venda de mobles de totes classes i estil

RESTAURACIÓ DE TOTA CLASSE DE MOBLES

ESPECIALITAT EN ELS ENCÀRRECS

Bisbe Mas, 17 MATARÓ

FRANCISCO FABREGAS

SUCCESSOR DE L'ANTIGA «CASA RECODER» FUNDADA EN 1774

Ofereix a la seva distingida clientela els seus articles de Joieria, Reloigeria i Optica

Enric Granados, 45 Mataró

: IMPREMTA MINERVA :

PER A MODISTES: Maquinetes amb els seus fustons; Albums de lletres; Paper de calcar de tots colors i tinta per a marcar roba.

La Biblioteca de la Societat Iris està oberta al públic els dies feiners, del di-lluns al divendres, de 8 a 10 de la nit, dissabtes, de 6 a 8 del vespre i diumenges, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

MANISAN

CURARÀ V.D. CON LOS

ARTERIO-ESCLOROSIS ENFERMEDADES de la SANGRE LLAGAS ECZEMAS etc...

ASMA TOS BRONQUITIS Tuberculosis

ARTRITISMO REUMATISMO NEURALGIA GOTA etc...

MANISAN (simple)

N.º 1-DEPURATIVO MANISAN

N.º 2-RESTAURADOR MANISAN

N.º 3-MANISAN CONTRA EL REUMA

Dipòsit i venda dels específics **MANISAN**

EN MATARÓ

Farmàcia del Dr. P. Pascual

CORRETGES DE TRANSMISSIÓ

Cuïro usual (curfició vegetal) i cuïro búfalo (curfició al cromo)

ESTIRADES I RECTIFICADES MECANICAMENT

Corretja rodona per a pollixes acanalades

PREUS ECONÓMICS

BALMES, 14 TELÉFON 192 - Successor de RAMON SOTERAS - MATARÓ

USTED DEBE

adquirir un ejemplar de la extraordinaria publicación

Barcelona

en el año de la Exposición Internacional 1929

La mejor guía del turista, con diversos itinerarios, descripciones y grabados de Monumentos, Museos, Archivos, Edificios públicos e históricos

Señas de todo el Comercio e industria

PLANO DE LA CAPITAL con sus calles

MAPA DE LA PROVINCIA EN COLORES

REGALO DEL PLANO OFICIAL DE LA EXPOSICIÓN

2,500 páginas con ilustración lujosa

20 Pesetas en toda España

En Librerías y la Casa editora

Amarias Gulló-Ballibera y Miera Reuñides

S. A.

Enrique Granados, 93 y 95 - BARCELONA

IMPREMTA MINERVA

Fa tots els treballs, tant de negre com de colors, amb la màxima polidesa.

Impresos comercials amb originalitat, fantasia i bon gust.

Secció especial per projectes artístics, creació de marques i distintius, etc.

Barcelona, 13 MATARÓ Teléfon 255